

[Ole Bjørn Kraft.]

den Opfattelse, vi har med Hensyn til de to Partiers Stilling paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen mente, at vi indtog den Stilling, vi tager i denne Sal, i Kraft af den Magt, vi har i det andet høje Ting. Jeg forstaar aldeles ikke, hvad det ærede Medlem mente hermed. Mente det ærede Medlem, at vi ikke, hvis vi ikke havde den Magt i det andet høje Ting, i denne Sal skulde have Lov til at ytre den Mening, som vi har, og fremføre de Synspunkter, som vi nærer? Den Stilling, vi har taget i denne Sag, har vi taget ud fra den Overbevisning, vi har om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Vi har taget den og vilde tage den samme Stilling, hvad enten vi havde Magt i det andet Ting eller vi ikke havde.

Jeg ved naturligvis nok, at de to ærede Regeringspartier føler sig overordentlig store efter det Valg, som har fundet Sted, men de bliver nu nødt til at indrette sig paa og finde sig i, at der er et Mindretal i denne Sal, og at dette Mindretal har den forfatningsmæssige Ret til at gøre sine Synspunkter gældende og fremsætte sine Ændringsforslag, og mener Regeringen og mener Regeringspartierne, at det er af afgørende national Betydning, at der kommer en enstemmig Tilkendegivelse i dette Spørgsmaal, at der opnaas Enighed, saa maa Regeringspartierne, hvor stærke de end er, tage Hensyn til den Opfattelse, som næres af Mindretallet; saa maa de gaa ind i en Forhandling og skabe et Lovforslag, der er af en saadan Karakter, at det kan tiltrædes.

Man kan ikke forlange af Regeringspartierne, at de skal gaa med til noget, som de synes er urigtigt. Man kan ikke forlange, at de skal give Tilslutning til noget, som de finder er skadeligt, men der er i det Forslag, som Oppositionen her har forelagt, intet, som Regeringen i Virkeligheden har Grund til at beklage sig over. Det giver Regeringen i den givne Situation den fulde Myndighed til at gennemføre, hvad der er nødvendig Konsekvens af den Holdning, vi har indtaget i Genève. Der er i dette Forslag intet, som bryder med den Politik, Danmark hele Tiden har ført i Genève. Det er et Forslag, som Regeringen, hvis den ikke havde haget sig fast i, at nu *vilde* den have den generelle Myndighed til alle Tider, fuldt og helt kunde have taget.

Det er efter min Mening meget urigtigt af dette Lands Udenrigsminister at tage Ordet i denne Sag paa den Maade, han gjorde, og hævde, at det var noget fuld-

stændig enestaaende, at man i et Lovforslag vilde give Regeringen Bemyndigelse til at gennemføre de Foranstaltninger, som var nødvendige paa Grund af Sanktionerne. Det er ikke andet, end hvad der sker alle andre Steder. Der er ikke et Menneske i Europa, der beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, ikke nogen Udenrigsminister eller Statsminister eller andre Ledere af Landenes Politik, som ikke ved, at de Foranstaltninger, som for Tiden gennemføres i alle de forskellige Lande med Hensyn til Udførsel og Indførsel o. s. v., med Hensyn til finansielle Foranstaltninger, er paa det nøjeste knyttet til de Vedtagelser, som offentligt har fundet Sted i Genève i Dagene 7.—12. Oktober.

Det er derfor ganske urimeligt at ville fremstille det, som om et Forslag af denne Karakter skulde vække særlig Opmærksomhed. Der er ikke nogen i Europa, som er i Tvivl om, at naar den danske Regering her har fremsat et Lovforslag om at faa en generel Bemyndigelse, har den gjort det af en eneste bestemt Grund: for at blive i Stand til at opfylde de Forpligtelser, den har paataget sig i den italiensk-abessinske Konflikt i Dagene 7.—12. Oktober i Genève, og derfor er der ikke den store afgørende Forskel mellem Oppositionens Forslag og Regeringens Forslag, som det passer den højtærede Udenrigsminister at ville give det Udseende af. Alle ved, at Motivet til Regeringens Forslag er nøjagtigt det samme som Motivet til Oppositionens Forslag, og alle ved, at der ikke mellem Det radikale og Det socialdemokratiske Parti og Venstre og Det konservative Parti er nogen Forskel i Betragtning af, at Danmark, saa længe det er Medlem af Folkeforbundet, fuldt og helt skal opfylde sine Forpligtelser.

Hvis der derfor af denne Debat skulde opstaa nogen Uro og Usikkerhed, saa skyldes det, at den højtærede Ordfører for Det socialdemokratiske Parti lagde for her med en Tale, der vilde give det Udseende af, at der var nogen Modsætning, der vilde give Udlandets Offentlighed det Indtryk, at der laa noget bag ved Det konservative Partis Stilling, at der laa noget bag ved Venstrepartiets Stilling, som var urigtigt. Det er det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der over for den udenlandske Offentlighed har kastet en Mistankens Skygge paa nogle Partier i denne Sal af hans egne Landsmænd, og derfor er det urimeligt at ville føre denne Politik op paa den Maade, man her har gjort. (Afbrydelse).

Vi kunde ikke blive enige i Udvalget — der var en æret Afbryder, der spurgte derom —, fordi vi finder, at det er fuldt til-